

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá proměnou ruské soft power na příkladu kulturně-vzdělávací politiky vůči Rakousku v letech 2014 až 2019. První kapitola zdůvodňuje výběr tématu práce a opírá se přitom o společnou historii Ruska a Rakouska, o hospodářskou, politickou a bezpečnostní rovinu vztahů. Zmíněna je i oblast turismu a kultury vzpomínání. Druhá kapitola se věnuje popisu teoretické diskuze konceptu soft power pohledem různých autorů. Počínaje obecným pojetím je prostor dále věnován specificky zaměřeným definicím ve vztahu ke vzdělávání s přesahem do oblasti kultury. Stěžejní třetí kapitola podrobně analyzuje zkoumanou politiku na příkladu tří klíčových instrumentů. Největší pozornost je věnována „Ruskému centru“ při univerzitě v Salzburku a dále i „Ruskému centru“ při univerzitě v Innsbrucku a „Ruskému domu ve Vídni“. Rozebírán je vývoj jejich programů, projektů a dalších aktivit. Zároveň je sledováno naplnění cílů a partnerství s dalšími institucemi a organizacemi v Rakousku, Německu a Rusku. Na činnost těchto tří institucí je průběžně nahlíženo také optikou teorie. V rámci jejich cílů a programové činnosti jsou tak definovány i konkrétní prvky zkoumané politiky. V neposlední řadě je ověřována ještě celková úspěšnost. Na konci třetí kapitoly je popsána reakce rakouské strany na ruskou soft power v oblasti kultury a vzdělávání. V tomto případě je zmíněna jedna rakouská a jedna rusko-rakouská instituce. Následuje závěr práce, který odpovídá na jednotlivé výzkumné otázky a zároveň potvrzuje nebo vyvrací předpoklady z úvodu.